

ובשעה שהקדוש ברוך הוא הראה לאדם את כל אוטם הדורות של העולם, וראה אוטם כל אחד ואחד, כל דור ודור, כלם עומדים בגין העדרן באותה הדמות שעתידים לעמוד בה בעולם הזה. ובא וראהו, הרי נתבאר, בין שראה את דוד שאין בו חיים כלל, תמה, והוא נתן לו משלו שבעים שנים. משום לכך היו לו לאדם תשע מאות ושלשים שנים, ואוטם השבעים עלו לו לירך. ותדבר בהזה הוא סוד של חכמה, שלדור אין [באים] פרט לשבעים השנים מארם הראשון. והכל הוא סוד של חכמה. וכל מה שלמטה,

הכל הוא בסוד של מעלה. ובא וראה, בכל אוטם הדורות של הנשמות של העולם, כלם לפניו זוגות זוגות. לאמר מפני, בשבעים לעולם זהה, הקדושים

ברוך הוא מזוג זוגים.

אמר רבי (חויר) יצחיק, הקדוש ברוך הוא [משוג ווים ואומר] אומר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי, מה זה אומר, והרי כתוב (קהלת א) אין כל חדש מחת השם ? אמר רבי יהודה, פחות השם כחטוב, שניה למעלה.

אמר רבי יוסי, מה פאן הכהוץ, והרי אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא, באוთה שעה ממש שיזוצא אדם לעולם, בת זוגו מזונת לו ? אמר רבי אבא, אשרי האדיקים שנשותיהם ממש מתקטרות לפניו הפלך הקדוש טרם יבוא לעולם. שכש שניינו, בשעה שהיא שהקדוש ברוך הוא מוציא נשות לעולם, כל אוטם הרוחות והנשמות, כלן כללות זכר ונתקבה שמחבות ייחד.

ונמסרות בירוי אותו הממנה השלימה שנמגה על קריונות בני האדם, ושם לילא. ובשעה

וכלא ברוז חדא קאים. ובשעתה דקדושא ברייך הוא אחמי ליה לאדם כל אפין דרייך דעתמא, וחמא לון כל חד וחד כל דרא ודרא כלחו קימי בגנטא דעתן ביהוא דיוינא דזמנין לקימי באhai עלמא.

ויהא חזי, לא אמר כיון דחמא ליה לדוד דלאו ביה חיים כלל, טוה, ואיהו יהיב ליה מדיליה שבעין שניין, בגין לכך הו ליה לאדם תשע מאות ותלתין שניין. ואני שבעין אסתלקו ליה לדוד. ומלה דא רוז דחכמתא איהו, דודד לית ליה (וימ) בר שבעין שניין מארם קדמאה, וכלא רוז דחכמתא איהו. וכל מה דלטפה כלא איהו ברוז דלעילא.

ויהא חזי, בכל אונן דיוינן דגשפתין דעתמא כלחו זוגין זוגין קמיה. לבתר פד אתיין להאי עלמא גדרשא ברייך הרא מזוג זוגין.

אמר רבי (חויר) יצחיק גדרשא ברייך הוא (משוג ווינו ואמר) אמר בת פלוני לפלוני. אמר רבי יוסי מאי קא מיררי והא כתיב, (קהלת א) אין כל חדש מחת השם. אמר רבי יהודה מחת השם כתיב, שאני לעילא.

אמר רבי יוסי מאי ברוזה הכא. וזה אמר רבי חזקיה אמר רבי חייא בהיא שעטה ממש דגפיק בר נש לעלמא בת זוגו איזדמנת לו. אמר רבי אבא זבאיין אני צדיקיא דגשפתהון מתעטרין קמי מלכא קדיישא עד לא ייתון לעלמא, דהכי פגינן בהיא שעטה דאפיק גדרשא ברייך הוא גשפתין לעלמא, כל אונן רוחין וגשפתין כלחו כלילן דבר ונוקבא דמתחרון בחדא. **ואתמפרן בירא דההוא ממגא שליחא**